

Відеолекція 7: Рух за звільнення геїв (Частина 2).

Девід Феддес

Багато гомосексуалістів вважають, що вони народилися гомосексуалістами, і це невіддільна частина їхньої сутності. Вони переконані в цьому не на підставі наукових досліджень, а завдяки власному досвіду. Геї кажуть, що у їхньому стані є щось більше, ніж усвідомлений вибір, який кожен з них зробив. Вони не просто прокинулися одного прекрасного дня і вирішили стати гомосексуалістами. Все набагато глибше. Коли вони намагаються проаналізувати події з минулого, то навіть не можуть згадати, щоб їх коли-небудь приваблювала людина протилежної статі. Їхні романтичні та еротичні почуття були спрямовані на людей тієї ж статі стільки, скільки вони себе пам'ятають. Коли вони вперше помітили у собі ці спонукання, то, можливо, соромилися їх, хотіли, щоб їх не було, намагалися змінитись. Але виявили, що це не так просто і ці почуття просто так не зникають. Зрештою, коли вони почали діяти відповідно до цих почуттів і вступати в сексуальні контакти з людьми тієї самої статі, це не здалося їм чимось неприродним. Навпаки, було схоже на те, що вони цього завжди хотіли. Їхні бажання були обумовлені генетикою або чимось, що сталося в ранньому дитинстві, або поєднанням кількох факторів. Вони відчували ці бажання стільки, скільки пам'ятають себе. І це не те що вони обрали з власної волі. Це їхня сутність.

Отже, якщо ви вважаєте, що сказане вище відноситься до вас, то що ж вам робити? Перш за все, вам потрібно повірити Богові та Його Слову. Якщо Він каже, що сексуальна близькість з людиною тієї ж статі – це неправильно, значить це дійсно неправильно. Якщо Ісус Христос каже, що може вас звільнити, значить, Він може звільнити вас. Саме з цього треба починати пізнавати Боже Слово та вірити йому. Тож не звертайте уваги на поляризовану політику. Не звертайте уваги на неоднозначні результати досліджень. Не звертайте уваги на власні переваги. Не звертайте уваги на геїв, які ганьблячи вас і Божий шлях кажуть, що ви – сміття. Не звертайте уваги на підлабузників, які кажуть, що ви просто прекрасні. Прийміть Божу істину, коли Він каже, що вас потрібно звільнити, і ви можете бути звільнені. Біблія не спрощена, не наївна і не може бути визнана нереальною, коли говорить про гріх та про звільнення від нього. Бог знає, що гомосексуальна поведінка, як і будь-який інший гріх – це щось більше, ніж просто те, що ви вирішили зробити у певний момент. Біблія не розглядає гріх як щось, що можна вільно вимкнути та включити у потрібний момент. Гріх, звичайно, включає вибір, зроблений волею людини, але він набагато глибший. Біблія вчить, що з моменту гріхопадіння Адама та Єви люди народжуються грішними. Всі люди народжуються з гріховними нахилами, хоча конкретні нахили варіюються від однієї людини до іншої. Тож у цьому сенсі цілком може бути правдою, що деякі люди народжуються зі схильністю до гомосексуальності. Але це не означає, що можна діяти відповідно до цієї схильності. У гріха є як уроджений аспект, так і аспект звикання.

Гріх контролює нас з такою силою, що ми не можемо залишити його, просто спробувавши це зробити. Христос каже, що кожен, хто грішить, є рабом гріха. Гріх – це сила, яка захоплює та контролює нас. Вроджені аспекти гріха, що викликають звикання, унеможливають зміну себе простим зусиллям волі. Це справедливо для будь-якого гріха, і це справедливо для гріха гомосексуальності. Але добра звістка Ісуса Христа полягає в тому, що вам не потрібно покладатися тільки на свою силу волі, щоб стати новою людиною. Гомосексуальний гріх, як і всі інші, відокремлює нас від Бога та від вічного життя з Ним. Але це ще не кінець історії. Бог не хоче залишити нас у нашому гріху. Тому Він послав Свого Сина, і засудження, яке ми заслужили, було покладено на Ісуса Христа, коли Він висів на хресті та страждаючи, зазнав пекельного покарання, щоб заплатити за наші гріхи. Христос відкрив шлях до прощення для всіх, хто покається, повірить у Нього і шукатиме нового способу життя. Його Дух дає нам силу боротися з нашими гріховними нахилами.

Допустимо, ви хочете слідувати за Ісусом Христом, але у вас все ще є гомосексуальні бажання. Що тоді? Деякі гомосексуалісти, які стали християнами, виявляють, що їхня орієнтація змінюється, вони починають бажати стосунків з людиною протилежної статі та врешті-решт вступають у щасливий гетеросексуальний шлюб. А в інших людей старі нахили залишаються з ними майже до кінця життя, навіть якщо вони стали християнами. «Якщо ви чули про Нього, і навчилися в Нім, бо правда в Ісусі, щоб відкинути, за першим поступованням, старого чоловіка, який зотліває в звабливих пожадливостях, та відновлятися духом вашого розуму, і зодягнутися в нового чоловіка, створеного за Богом у справедливості й святості правди» (до Ефесян 4:21-24) Що означає свобода у Христі? У вас є свобода зректися свого старого "я", щоб слідувати за Ісусом Христом. У Ньому у вас є нове "я", нова особа, якій ви повинні відповідати. У прочитаному уривку з послання до Ефесян Біблія каже, що ви навчені відкласти колишнє "я", яке належить до колишнього способу життя і розбещене лукавими бажаннями, і оновитися духом вашого розуму, і одягнутися в нове "я", створене за подобою Божою в істинній праведності та святості. Кожен із нас все життя бореться з оманливими бажаннями, з бажаннями, які здаються природними, які здаються здоровими, але є частиною старого "я". Ми знаємо це, бо Біблія каже, що це гріх. І тоді ми приймаємо рішення ніби «одягтися в нового себе», стати людиною, яка житиме в Господі Ісусі Христі. Благословення нового "я" набагато перевершують труднощі та жертви, пов'язані з відмовою від старого "я". У Христі ми маємо всі ресурси, необхідні для нового життя: у нас є Святий Дух, сила молитви та підтримка побратимів-християн. Бог завжди перебуває з нами й скрізь, тому Його допомога доступна нам постійно. Існують також спеціалізовані християнські служіння та групи підтримки для колишніх геїв та лесбіянок.

Щоб кожен із нас жив християнським життям, потрібно поглиблювати стосунки з Богом. Потрібно розвивати стосунки з іншими людьми, стосунки любові та турботи, стосунки, які підбадьорюють нас та тримають наше «я» під контролем. Ми маємо реалістично оцінювати труднощі боротьби. Зміни не даватимуться легко, але ніщо з того, що дійсно є цінним ніколи не приходить легко. Якщо ви гомосексуаліст, який народився згори, то все ще можете відчувати спокусу. У вас все ще можуть виявлятися старі спонукання, які були частиною вашого колишнього "я" і вам доведеться відкинути себе. Якщо ви відчуваєте спокусу – це ще гріх. Гріх — піддатися спокусі. Христос дає вам свободу сказати: "Ні" спокусі. І якщо в якийсь момент ви спіткнетеся і впадете, Євангелія дає вам свободу повірити в Боже прощення, дозволити Святому Духу знову підняти вас і продовжити боротьбу, а не просто здатися і поступитися своїм старим способом життя.

Битва на два фронти

1. Нести благу звістку: проявляти Божу любов і проголошувати Євангеліє прощення і нового життя у Христі грішникам - гомосексуалістам. Оскільки ми, як і всі люди, схильні до гріха, ми повинні ставитися до людей зі смиренням, м'яко і шанобливо.

2. Боротьба зі злими намірами: Протистояти організованому руху, який проголошує зло добром. Багато гомосексуалістів не шукають прощення і нового життя. Вони шукають благословення від церкви і підтримки від уряду.

Отже, у цій битві на два фронти насамперед потрібно зрозуміти Добру звістку і донести її. Важливо показати Божу любов і проголосити Євангеліє прощення і нове життя у Христі грішникам - гомосексуалістам. Оскільки всі люди схильні до гріха, зокрема й християни, ми повинні ставитися до людей зі смиренням, м'яко і шанобливо.

Що стосується другого аспекту цієї битви, то тут ідеться про злий задум, якому необхідно протистояти. Як християни, ми протистоїмо організованому руху, який оголошує зло добром. Багато гомосексуалістів не шукають прощення і нового життя. Вони просто шукають благословення від церкви і підтримки від уряду. А в цьому ми, як християни, не можемо їх підтримати і не можемо з ними погодитися.

Розуміння часу, в якому ми живемо

- Гей-активізм добре фінансується й організований.
- Гомосексуальність отримала підтримку вже давно, коли тисячі геїв помирали від СНІДу.
- Гетеросексуали поводитися як гомосексуали: мінімізували гендерні відмінності, стерилізувалися, мали сексуальні стосунки поза шлюбом.
- Прихильники гомосексуальності в церкві є універсалістами: "ніхто не потрапить у пекло".
- Церкви благословили гомосексуальні союзи раніше, ніж це зробив уряд.

Важливо мати реальне уявлення про те, в який час ми живемо. Ми повинні зрозуміти, що гей-активізм добре фінансується, добре організований, має політичні зв'язки і великий вплив, а також добре організований у деяких церковних групах і просуває свої ідеї та свій порядок денний.

Наступний факт, про який не можна забувати, вельми цікавий. Гомосексуальність отримала підтримку ще в той час, коли була поширена переважно серед чоловіків. Незважаючи на те, що хвороби, на кшталт СНІДу, що поширювалися через такі стосунки, вбивали тисячі людей, гомосексуальність здобула підтримку влади, і люди почали вважати її нормальною і здоровою.

СНІД - Синдром набутого імунodefіциту спочатку називався сітчастим імунodefіцитом, пов'язаним із геями. Пам'ятаю, як у ті дні я побачив брошуру, присвячену цьому захворюванню. Уже тоді уряд намагався бути політкоректним. У ній йшлося про небезпеку СНІДу, але не згадувалася гомосексуальність як одна з причин передачі цього захворювання. У той час, коли понад 90 % людей, які помирають від СНІДу, були гомосексуалістами, влада не стала згадувати, що це смертельно небезпечно. І ось тут відбувається дуже дивна річ, схожа на те, про що апостол Павло написав у першому розділі послання до Римлян: "Вони знають присуд Божий, що ті, хто чинить таке, варті смерті, а проте не тільки самі чинять, але й хвалять тих, хто робить таке". Це характеристика нашого часу. Дуже протверезлива характеристика.

Ще один факт, який ми повинні помітити, полягає в тому, що ця ситуація - не є тільки проблемою геїв. Протягом багатьох років гетеросексуали багато в чому поводяться як гомосексуали. Вони зводили до мінімуму гендерні відмінності між чоловіком і жінкою, у багатьох шлюбах люди стерилізувалися, тож їхній союз був не більш плідним, ніж гомосексуальний шлюб. Багато людей мали сексуальні стосунки поза шлюбом, люди просто співмешкали і розпущувалися. Тож час, у який ми живемо, можна назвати вельми розбещеним у сексуальному плані навіть серед тих, хто зовсім не є гомосексуалістом.

Прихильники гомосексуальності в церкві є універсалістами. Вони вірять, що ніхто не потрапить у пекло, що всі шляхи ведуть до Бога, що ніщо з того, що ви робите, не є фатальним на вічно. Нам потрібно правильно зрозуміти згубність подібних вірувань, бо коли люди кажуть: "О, немає жодної небезпеки, немає жодної шкоди, від подібних стосунків", такі слова прямо свідчать про те, що ці люди вірять, начебто немає жодної небезпеки, жодної шкоди і немає вічного осуду.

І ще один протверезуючий факт. Церкви прийняли гомосексуальні союзи раніше, ніж це зробив уряд. Іноді, хто-небудь скаже: "О! Цей секуляризм, він завдає стільки шкоди!" На жаль, річ у тім, що церковні групи самі чимало нашкодили в цьому питанні, бо благословляли гомосексуальні союзи ще до того, як це зробив уряд.

Тепер, коли ми думаємо про одностатеві шлюби, нам потрібно зрозуміти, що щоразу, коли уряд або суд виносять рішення на користь одностатевих шлюбів, гомосексуалісти святкують цю подію. Однак не багато хто з них насправді хоче одружитися, і це один із найголовніших

секретів гомосексуального порядку денного. Вони хочуть, щоб одностатеві шлюби були схвалені. Але насправді, за винятком деяких випадків, самі вони не хочуть одружуватися. Більшість із них хочуть офіційної підтримки гомосексуальних шлюбів з боку уряду, тому що вони вважають, що це послужить сигналом до того, що бути геєм - це добре. Коли ж справа доходить до обставин реального життя, зовсім небагато з них хочуть зв'язати себе узами шлюбу з іншою людиною. Усі хочуть ореолу престижу і визнання нормальності, які виникають, коли хтось каже, що гомосексуали мають таке ж право на шлюб, як і гетеросексуали. Але набагато менше гомосексуалістів насправді хочуть пообіцяти комусь моногамний шлюб і довічну вірність, які насправді є ідеалом традиційного шлюбу.

Одностатеві шлюби?

- Голландське дослідження "партнерських стосунків" геїв виявило таке:

- *Таке співжиття тривало в середньому два роки
- *Понад 95 відсотків мали інших сексуальних партнерів протягом цих двох років.
- *В середньому вісім інших партнерів на рік.

Деякі активісти побоюються, що офіційне схвалення одностатевих шлюбів не буде достатньо інклюзивним.

- *Може "дискримінувати", тобто не включати в себе бісексуалів і трансгендерів.
- *Може "дискримінувати", тобто виключити легалізацію полігамії.

Розмірковуючи про суть одностатевих шлюбів, буде корисно звернути увагу на дослідження гомосексуальних партнерств, яке було проведено в Нідерландах. У цій країні гомосексуальність широко практикується вже багато років. Можна сказати, у ставленні до гомосексуалізму, це суспільство є передовим. Результати дослідження показали, що такі партнерські стосунки тривали в середньому два роки, і що навіть у цих партнерських стосунках понад 95 % мали інших сексуальних партнерів протягом цих двох років. У середньому вісім інших партнерів на рік. Таким чином, у середньому за два роки партнерських стосунків було 16 різних сексуальних партнерів. Як ви вважаєте, це схоже на шлюб?

Деякі активісти побоюються, що офіційне схвалення одностатевих шлюбів не буде достатньо інклюзивним у питанні визнання "шлюбного союзу". Якщо визнати тільки одностатеві шлюби, такі закони можуть не включати бісексуалів, які можуть мати партнерів як чоловічої, так і жіночої статі, і в той самий час можуть виключити і трансгендерів, які в один день хочуть вважати себе чоловіком, а в інший день - жінкою. Адже їм теж потрібна свобода, а поняття "одностатевий шлюб" ніби ставить їх перед вибором: або одне, або інше. Дискримінація полягає в тому, що одностатеві шлюби виключають бісексуалів і трансгендерів. На думку інших активістів за розширення законів про шлюб і сім'ю, визнання лише одностатевих шлюбів із двома одностатевими партнерами також може унеможливити легалізацію гомосексуальної полігамії - тих, хто хоче зв'язати себе узами шлюбу з сімома партнерами та бути одруженим з сімома людьми одночасно.

Погляд редактора-гея на шлюб

- "Я був би за шлюб, якби вважав, що геї кинуть виклик цьому інституту і змінять його, а не віритимуть у традиційний сенс "доки смерть не розлучить нас" і в "моногамію навіки"."

- "Якби в шлюбі не було нічого з того, що робить шлюб тим, чим він є, він був би тільки за!"

1. НЕ між чоловіком і жінкою.
2. НЕ обов'язково бути вірним одній людині в сексуальному плані.

3. НЕ розрахований на все життя.

І ось тому деякі гей-активісти вважають, що одностатеві шлюби небезпечні, бо прив'яжуть геїв до тих самих речей, які були характерні для гетеросексуальних шлюбів. Один редактор-гей із Канади сказав: "Я був би за шлюб, якби вважав, що геї кинуть виклик цьому інституту і змінять його, а не віритимуть у традиційний сенс "доки смерть не розлучить нас" і в "моногамію навіки"".

Тож, якби в шлюбі не було нічого з того, що робить шлюб таким, яким він є, ми були б за нього. Це дуже обнадіює! Якщо шлюб не укладається між чоловіком і жінкою, якщо шлюб не є зобов'язанням бути сексуально вірним одній людині, і якщо шлюб не призначений для того, щоб тривати все життя, тоді цей редактор-гей був би повністю за шлюб і за одностатеві шлюби, тому що шлюб більше не був би шлюбом. Саме в такому становищі й опиняється багато людей. Вони нібито підтримують одностатеві шлюби, але сам шлюб їм зовсім не подобається, бо вони не хочуть бути вірними одній людині в сексуальному плані.

Вони не хочуть, щоб їхні стосунки тривали все життя. Деякі хочуть, щоб одностатеві шлюби були схвалені урядом. Вони стверджують, що це сприятиме більшій моногамії та вірності серед гомосексуалів. Але одностатеві шлюби не зроблять гомосексуалів більш моногамними і вірними. Їхнє визнання на законному рівні просто зробить сам шлюб менш моногамним і менш вірним. Щоб справді зрозуміти, що відбувається з рухом за одностатеві шлюби, ми маємо побачити, як він вписується в загальну картину сексуальної революції. Якби гетеросексуали не були так сильно зайняті руйнуванням шлюбу, ми б ніколи не досягли того моменту, коли про одностатеві шлюби можна було б говорити.

Що таке здоровий дім?

Девід Фрум: "Якщо ви думаєте про подружнє життя як про партнерство, яке може включати або не включати дітей, або якщо ви звикли до думки, що діти в домі часто матимуть біологічний зв'язок з одним із дорослих, але не обов'язково з іншим, тоді ви не вважатимете одностатеві шлюби занадто екзотичною ідеєю. І навіть більше, ви будете готові повірити, що заобони і ненависть - єдині можливі причини, через які хтось може виступати проти одностатевих шлюбів".

Не тільки дорослі за обопільною згодою

Фрум йде далі і каже: "Для того, щоб ефективно виступати проти одностатевих шлюбів, потрібно вірити, що шлюб - це щось більше, ніж договір між двома дорослими за обопільною згодою, щось більше, ніж вимога до роботодавців і уряду про надання економічних пільг. Ви маєте вірити, що дітям потрібні матері й батьки, їхні власні матері й батьки. Ви маєте вірити, що співжиття без шлюбу - це неправильно, навіть якщо це роблять гетеросексуали. Якщо ви втратите ці переконання, всі доводи на користь необхідності існування інституту шлюбу будуть втрачені".

Ті, хто виступає проти одностатевих шлюбів, мають на це право. Але ми всі маємо розуміти, що не дійшли б до цього моменту за одну ніч, якби не гріхи й невдачі гетеросексуалів, антидитячі настрої та мільйони абортів, "епідемія" самотніх батьків, погляд на секс як на особистий привілей та беззаперечне право, не пов'язане з особистими зобов'язаннями чи громадськими обов'язками. Усе це створює умови, в яких одностатеві шлюби не так уже й сильно відрізняються від того, що відбувається серед багатьох гетеросексуалів. Схвалення одностатевих шлюбів просто стало б остаточною печаткою прийняття суспільством сексуальної революції і відмови від справжнього шлюбу. Було б неправильно звинувачувати в усьому цьому гомосексуалів.

Гріховний підхід до одностатевих шлюбів може завдати ще більшої шкоди тому, що залишилося від традиційної поваги до шлюбу, але більшу частину шкоди вже завдали самі гетеросексуали. Суспільство вже пройшло довгий шлях неправильним шляхом, перш ніж ми дісталися до цієї точки. Але тепер, коли ми перебуваємо на цьому вирішальному етапі, що ж нам робити? Чи повинні ми просто йти далі, поки не досягнемо точки неповернення? Ні, але вимога узаконити одностатеві шлюби має послужити нам тривожним дзвінком. Вона має попередити нас про те, як далеко людство відійшло від первісного поняття про шлюб, і як терміново нам потрібно покаятися і повернутися до шлюбу, яким його задумав Бог і яким його визначив Ісус Христос.

Коли мова заходить про державну політику, багато хто говорить, що мораль не може бути законодавчо закріплена. Але уряд ухвалює закони про сексуальну мораль, коли оголошує поза законом полігамію. Коли він забороняє людям мати багато дружин або чоловіків, коли забороняє звіриний секс із тваринами, коли забороняє зґвалтування, коли забороняє розбещення дітей і коли забороняє дитячу порнографію. Таким чином, питання не в тому, чи повинен уряд законодавчо регулювати сексуальну мораль, а в тому, наскільки сильно він повинен її регулювати. У країнах, які колись мали християнську спадщину, існували закони проти порнографії, проти розпусти, проти перелюбу, проти необґрунтованих розлучень і проти гомосексуальних зв'язків, тому що було відомо, що такі дії неправильні і приносять шкоду. Останнім часом у багатьох країнах ці закони були пом'якшені. А скільки ще законів буде пом'якшено, поки невідомо.

Позиція уряду:

Чотири можливості

1. Заборонити і покарати (наприклад, злочинство, вбивство).
2. Дозволити, але покарати (наприклад, "податки на гріх" на сигарети й алкоголь).
3. Приватизувати (надати особистий вибір кожному громадянину окремо), не караючи і не заохочуючи (наприклад, єресь, лихослів'я, плітки, гнів).
4. Заохочувати і поставити в привілейоване становище (сприяти деяким речам шляхом викладання в шкільній програмі, створення податкових пільг і субсидій).

Коли уряд ухвалює будь-яке рішення, існує щонайменше чотири варіанти різних підходів. Один із них полягає в тому, що уряд щось забороняє. Він не дозволяє цьому бути і карає за це. Отже, видається закон, що забороняє цю дію. Якщо ви злочин - передбачено покарання. Якщо ви вбивця, то знайте, що існує закон проти вбивства. І за вбивство передбачено покарання. Перший варіант позиції уряду - він бере певні моделі поведінки і каже: "це не дозволено, і ви будете покарані, якщо зробите це".

Інший спосіб, яким уряд може вирішувати проблеми - це дозволяти їх, але карати. У нашому суспільстві це не робиться через повну заборону. Наприклад, уряд не оголошує куріння сигарет поза законом, він просто піднімає податки на сигарети до небес. Він не оголошує поза законом вживання алкоголю, але обкладає його досить високими податками. Він не оголошує поза законом азартні ігри, але отримує від їх проведення величезні податки.

А іноді уряд і зовсім йде на компроміс, тому що заробляє на тому, що дозволяє. Але, як би там не було, він все одно карає деякі речі, навіть коли дозволяє їх.

Третє, що може зробити уряд, - це просто приватизувати (надати особистий вибір кожному громадянину окремо) і не пхати свого носа в цю справу. При цьому уряд не карає і не заохочує. Він просто дозволяє людям робити те, що вони хочуть. У цьому разі уряд не каже вам, що ви

маєте купити червону чи білу машину, а коли ви самі ухвалюєте рішення, не накладає жодних штрафів і не дає жодних переваг, а просто залишає це питання на розсуд приватних осіб.

І четвертий підхід - це заохочення і створення привілеїв. Наприклад, у школах, контрольованих державою, може бути передбачена особлива частина навчальної програми, яка заохочує певний тип поведінки, тому що уряд хоче заохочувати його. Якщо уряд хоче заохочувати людей до володіння своїм будинком, він надає податкові пільги на відсотки за іпотекою. Якщо прийнято рішення просувати етанол як альтернативне паливо, то виділяє фінансові субсидії на виробництво етанолу. Таким чином, уряд просуває те, що вважає за потрібне і створює для цього привілеї. Уряд не просто дозволяє, він допомагає оплатити витрати і намагається змусити людей прийняти те, що уряд просуває.

Отже, ось чотири різні способи, за допомогою яких уряд може підходити до будь-чого, зокрема й до гомосексуальності. З плином часу, у багатьох випадках відбувається еволюція від заборони до дозволу, і далі до просування в навчальних програмах і спонсорування. Жоден уряд не зможе покарати всі форми гріха. Він криміналізує тільки те, що вважається найшкідливішим для громадського порядку і благополуччя. Але навіть якщо уряд не криміналізує наш гріх і не визначає йому покарання, однаково буде зроблено величезний крок, якщо перейти від заборони і покарання до дозволу і приватизації, а потім до заохочення і створення привілеїв.